

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Romanou Malou ve věci

žalobce: **Václav Hlaváč**, narozený 3. 5. 1961
bytem Nad kapličkou 3120/16, 100 00 Praha - Strašnice
zastoupený advokátem JUDr. Markem Hlaváčem
sídlem Akademická 663/5, 108 00 Praha 10 - Malešice

proti
žalovanému: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zastoupený advokátem Mgr. Dušanem Sedláčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

o: žaloba o nahrazení projevu vůle

takto:

- I.** Nahrazuje se projev vůle žalované uzavřít s žalobcem tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemku ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku:
- žalovaná Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČ: 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 spravuje pozemek ve vlastnictví státu parcelní číslo 255/13 v katastrálním území Polerady,
 - žalobce Václav Hlaváč narozen 3. 5. 1961, trvale bytem Nad kapličkou 3120/16, Praha 10, je oprávněnou osobou ve smyslu ustanovení § 4 odst. 4 zákona o půdě,
 - žalobce má na základě rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1171/99 ze dne 26. 5. 1999, č. j. PÚ 1172/99 ze dne 26. 5. 1999 ve znění oznámení o opravě písařské chyby č. j. PÚ 1172/99 ze dne 25. 6. 1999, č. j. PÚ 1172/99/2 ze dne 24. 11. 1999, č. j. PÚ 208/00 ze dne 13. 10. 2000, č. j. PÚ 1017/00/1

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Petrovičová.

ze dne 23. 3. 2001, č. j. PÚ 933/02 ze dne 28. 5. 2002, rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1040/03/3 ze dne 28. 11. 2003, č. j. PÚ 292/91 ze dne 1. 4. 2004, č. j. PÚ 292/91/1 ze dne 26. 8. 2008, č. j. PÚ 292/91/4 ze dne 13. 8. 2010, č. j. PÚ 292/91/6 ze dne 24. 7. 2012, č. j. PÚ 292/91/8 ze dne 26. 7. 2012, rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hlavní město Prahu č. j., PÚ 292/91/11 ze dne 25. 9. 2013, č. j. PÚ 292/91/12 ze dne 29. 10. 2013, č. j. PÚ 292/91/16 ze dne 13. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/17 ze dne 13. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/18 ze dne 18. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/19 ze dne 19. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/20 ze dne 27. 4. 2016, nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobce v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané,

- d) žalovaná k uspokojení nároku žalobce na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí žalobci pozemek parcelní číslo 255/13 v katastrálním území Polerady a žalobce tento pozemek do svého vlastnictví přijímá.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši **66 349,14 Kč**, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svoji žalobou domáhal nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobcem smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě a k jinému zemědělskému majetku (dále jen zákon o půdě). Žalobce argumentoval tím, že je osobou oprávněnou ve smyslu § 4 zákona o půdě a tudíž jako oprávněnému mu náleží náhrada dle ustanovení § 11 a § 11 a) zák. o půdě. Jelikož právní předchůdce žalované postupoval při uspokojování restitučního nároku žalobců svévolně a liknavě, přičemž svévoli žalované spatřoval žalobce ve skutečnosti mimo jiné, že od počátku eviduje žalovaná nesprávnou výši restitučního nároku žalobce, kdy podle posledního vyčíslení žalované eviduje žalovaná nárok ve výši 250 770,15 Kč, přičemž žalobce vyčísluje svůj nárok na částku 9 596 740 Kč, což je nesrovnatelný rozdíl. Navzdory žádostem žalobce odmítala žalovaná tento nárok přecenit, dále žalobce v žalobě uvedl, že otec žalobce se účastnil veřejné nabídky ve třech nabídkách žalované o vydání náhradních pozemků (pozemky parcelní číslo 751/189 katastrální území Koloděje, parcelní číslo 751/191 katastrální území Koloděje, parcelní č. 198/2 katastrální území Šeberov) rodina úspěšná nebyla. Žalobce argumentoval i tím, že již Nejvyšší soud ČR konstatoval, že nedávalo ani smysl účastnit se ve veřejných nabídkách, neboť i v případě úspěchu v nabídce žalované, by totiž žalobce získal náhradní pozemky v mnohem nižší hodnotě, než na kterou má ve skutečnosti nárok. Dále žalobce zdůraznil skutečnost, že otec žalobce se účastnil veřejné nabídky náhradního pozemku parcelní číslo 751/189 v katastrálním území Koloděje se svým nepřeceněným nárokem, kterou prohrál, kdy byl upřednostněn úplatný převod pozemku na základě kupní smlouvy ze dne 28. 5. 2007. Ohledně oprávněnosti žalobce bylo v žalobě odkazováno na rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 1171/99 ze dne 26. 5. 1999, č. j. PÚ 1172/99 ze dne 26. 5. 1999, ve znění oznámení o opravě písařské chyby č. j. PÚ 1172/99 ze dne 25. 6. 1999, č. j. PÚ 1172/99/2 ze dne 24. 11. 1999, č. j. PÚ 208/00 ze dne 13. 10. 2000, č. j. PÚ 1017/00/1 ze dne 23. 3. 2001, č. j. PÚ 933/02 ze dne 28. 5. 2002, Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1040/03/3 ze dne 28. 11. 2003, č. j. PÚ 292/91 ze dne 1. 4. 2004, č. j. PÚ 292/91/1 ze dne 26. 8. 2008, č. j. PÚ 292/91/4 ze dne 13. 8. 2010, č. j. PÚ 292/91/6 ze dne 24. 7. 2012, č. j. PÚ 292/91/8 ze dne 26. 7. 2012, Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu – Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č. j. PÚ292/91/11 ze dne 25. 9. 2013, č. j. PÚ292/91/12 ze dne 29. 10. 2013, č. j. PÚ 292/91/16 ze dne 13. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/17 ze dne 13. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/18 ze dne 19. 4. 2016, č. j. PÚ 292/91/19 ze dne 19. 4. 2016, č. j. PÚ

292/91/20 ze dne 27. 4. 2016, bylo dle zákona o půdě rozhodnuto o restitučních nárocích žalobce na vydání pozemků, specifikovaných blíže v uvedených rozhodnutích. Žalovaná rozhodla tak, že žalobce neurčila vlastníkem v rozhodnutí specifikovaných pozemků.

2. Ohledně ocenění restitučního nároku žalobce poukazoval na znalecký posudek Dc. Ing. Jaromíra Rysky ze dne 30. 1. 2017, kdy s ohledem na charakter odňatých pozemků v době přechodu na stát bylo do budoucna počítáno s výstavbou dle regulačního plánu z roku 1938, kdy dle žalobce podle této dokumentace zcela zjevně probíhala výstavba v katastrálním území Malešice (pozemky PK 747, 749, 751, 347, 616, 618, 619, 623, 675, 687, 694, 695, 706, 724, 736, 757, 763, 836, 838, 858, 863, 864, 865, 867, 870, 871, 872, 906, 752 v katastrálním území Malešice, obec Praha. Vlastnické právo ke všem odňatým pozemkům přešlo z rodiny žalobce na stát na základě výměrů ÚNV hlavního města Prahy ze dne 30. 4. 1954 ve znění opravného rozhodnutí ze dne 5. 11. 1954, vlastnické právo k odňatému pozemku PK 752 přešlo z rodiny žalobce na stát na základě vyvlastňovacího rozhodnutí ONV v Praze 10 dne 22. 1. 1969.
3. Žalovaná se žalobou nesouhlasila s tím, že nebyly splněny zcela výjimečné předpoklady umožňující získání náhradního pozemku mimo zákonný proces veřejných nabídek, předmětná žaloba není po právu a to jak pro nedostatečnou aktivitu žalobce, tak pro absenci liknavosti a svévole na straně žalované ve veřejných nabídkách, v neposlední řadě restituční nárok žalobce na převod náhradních pozemků byl již uspokojen. Pro posuzování tvrzené liknavosti a svévole žalované při uspokojování práva na náhradní pozemek dle žalované je možno počítat pouze s dobou od vzniku práva na náhradní pozemek, o restitučním případě rodiny žalobce sice bylo rozhodováno dlouhou dobu, ale tuto skutečnost dle žalované nelze automaticky klást k tíži žalované, restituční spis rodiny žalobce je velmi obsáhlý, na délku rozhodování o odňatých pozemcích mělo vliv jak dlouho trvalo, zda a případně a kdy se rodina žalobce s povinnými osobami dohodla, kolik správních žalob podala k soudu rodina žalobce a případně i povinné osoby, kolik dědických řízení se v rodině žalobce konalo, kolik bylo třeba vyhotovit geometrických plánů a místních šetření. Dle žalované má již žalobce restituční nárok uspokojen co do částky 2 518 563 Kč, pokud by měl nárok na náhradu za nevydané pozemky dle jižního regulačního plánu, činila by výše 2 772 187 Kč. Dle žalované nejsou naplněny podmínky k převodu náhradního pozemku mimo veřejnou nabídku a to výjimečným postupem: kumulativními podmínkami tohoto postupu jsou dlouhodobá aktivní, leč marná snaha oprávněné osoby získat náhradní pozemek ve veřejné nabídce a kvalifikovaný nezákonný postup žalované vůči oprávněné osobě při této její snaze (liknavost, svévole či diskriminace). Dle žalované žalobce v součtu se svým otcem Ing. Zdeňkem Hlaváčem nebyli dostatečně aktivní ve snaze získat z veřejných nabídek náhradní pozemky, žalobce se až do listopadu 2018 nezúčastnil žádné veřejné nabídky, přestože byl v pozici oprávněné osoby coby právní nástupce Ing. Zdeňka Hlaváče po dobu delší než 10 let, zúčastnil se veřejné nabídky až v termínu 5. 11. 2018 až 5. 12. 2018, dle žalované však tehdy neměl ani zájem o získání náhradního pozemku, což sám přiznal v soudním řízení u Okresního soudu Brno – venkov pod sp. zn. 25 C 183/2016. Otec žalobce Ing. Zdeněk Hlaváč se zúčastnil jediné veřejné nabídky, o prvenství jiné oprávněné osoby rozhodla vyšší nabídka, přičemž otec žalobce nabídnout nejvyšší cenu mohl, kupní cena se hradila restitučním nárokem jenom částečně. O nevydání významné části odňatých pozemků bylo rozhodnuto až v roce 2016 a dále žalobce požádal žalovanou o přecenění restitučních nároků až v předžalobní upomínce ze 6. 8. 2015, to však na podkladě znaleckých posudků naprosto nesprávně hodnotících všechny odňaté pozemky jako stavební jenom pro jejich zastavěnost k datu ocenění, o přecenění dle regulačních plánů žalobce žalovanou nikdy nepožádal, začal se toho domáhat až v soudních sporech. Dle žalované žalobce klade k tíži žalované svou pasivitu, přestože nebyla zapříčiněna způsobem ocenění restitučních nároků žalobce, ale subjektivní preferencí žalobce získat ve veřejných nabídkách pouze náhradní pozemky situované v lokalitě, ke které se váží zájmy jeho rodiny, nebo dokonce získat náhradní pozemky mimo veřejné nabídky

(ve věci vedené u Okresního soudu v Karlových Varech sp. zn. 16 C 162/2018 byla konstatována nedostatečná aktivita oprávněné osoby ve veřejných nabídkách a absence liknavosti na straně žalované a nebylo přitakáno přecenění nevydaných pozemků a tedy restitučních nároků podle severního ani podle jižního zastavovacího a regulačního plánu). Ohledně neúčasti žalobce ve veřejných nabídkách žalovaná upozornila též na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 60 Co 374/2017, usnesení Krajského soudu v Plzni sp. zn. 15 Co 34/2018, usnesení Krajského soudu v Praze sp. zn. 26 Co 315/2017. Dále žalovaná měla za to, že pozemky zahrnuté do veřejných nabídek byly adekvátní a to jak v Praze tak i jejím okolí, přičemž žalovaná odkázala na jednotlivé a konkrétní nabídky náhradních pozemků, ať už v katastrálním území Vinoř, obec Praha, Třeboradice, obec Praha, Točná, obec Praha, dále i v jihovýchodní části Prahy, v okrese Praha – východ, Praha – západ. Dále dle žalované je neudržitelný argument žalobce, že převaha úplatných převodů nad bezúplatnými dle zákona o půdě je projevem svévole, kdy žalobce po dobu deseti let neprojevil žádný zájem ani o veřejné nabídky dle zákona č. 95/1999 Sb. ani o veřejné nabídky dle zákona o půdě, dle žalované nepřichází v úvahu ze srovnání těchto druhů nabídek dovozovat svévoli žalované vůči žalobci. Dále kromě přednostního práva na nabízený pozemek byly oprávněné osoby oproti ostatním účastníkům veřejných nabídek dle zákona č. 95/1999 Sb. (Zákon o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků) zvýhodněny i tím, že kupní cenu částečně hradili svým restitučním nárokem, a v neposlední řadě převaha počtu pozemků ve veřejných nabídkách dle zákona č. 95/1999 Sb. nad počtem pozemku ve veřejných nabídkách dle zákona o půdě je důsledkem různého zákonného vymezení zařaditelnosti zemědělských pozemků do toho či onoho druhu nabídky. Dále ohledně charakteru a ocenění nevydaných pozemků má žalovaná za to, že všechny nevydané pozemky byly převážně zemědělského charakteru, tomuto hodnocení odpovídá i cena nevydaných pozemků, kterou tvrdí a dokládá žalovaná. V době přechodu na stát byly nevydané pozemky evidovány jako zemědělská půda (tehdejší terminologií vyjádřeno: role) s výjimkou pozemku PK parcelní číslo 619 vedeného jako zahrada. Dle žalované tedy souhrnná cena všech nevydaných pozemků jest ve výši 1 135 417 Kč dle přiložených znaleckých posudků.

4. Soud provedl dokazování následujícími důkazy a zjistil z nich následující skutečnosti: z rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy – Pozemkového úřadu značky PÚ 1171/99, PÚ 1172/99, z oznámení o opravě písařské chyby ze dne 25. 6. 1999, z rozhodnutí PÚ 1172/99/2, z rozhodnutí PÚ 208/00, z rozhodnutí Pozemkového úřadu PÚ 1017/00/1, z rozhodnutí Pozemkového úřadu Magistrátu hlavního města Prahy PÚ 933/02, z rozhodnutí Pozemkového úřadu Praha č. PÚ 1040/03/3, z rozhodnutí Pozemkového úřadu Praha č. PÚ 292/91, z opravného rozhodnutí vztahující se k PÚ 292/91, z rozhodnutí PÚ 292/91/1, z rozhodnutí PÚ 292/91/4, z rozhodnutí PÚ 292/91/6, opravné rozhodnutí PÚ 292/91/8, rozhodnutí PÚ 292/91/11, rozhodnutí PÚ 292/91/12, rozhodnutí PÚ 292/91/16, rozhodnutí PÚ 292/91/17, rozhodnutí PÚ 292/91/18, rozhodnutí PÚ 292/91/19, rozhodnutí PÚ 292/91/20 bylo zjištěno, že předchůdce žalobce Ing. Zdeněk Hlaváč a paní Věra Váchová nejsou vlastníky parcely číslo 736 (dle KN parcela č. 969/3, 969/2, 969/1), dále nejsou vlastníky PK pozemku parcelní číslo 616, 618, 623, 906 v katastrálním území Malešice, dále parcely č. 836, 838, 858, 863, 867 na LV 143, 504, 520, 646, 517, 752 na LV 214, 747, 752 na LV 641 vše v katastrálním území Malešice, dále část parc. 751, PK 864, 865, 870, 871, 872, dosud vedený u Katastrální úřadu Praha – město na listu vlastnictví číslo 488, 118 pro obec hlavní město Praha – katastrální území Malešice. Dále ze shora uvedených rozhodnutí bylo zjištěno, že paní Věra Váchová a dědici oprávněné osoby Ing. Jan Hlaváč a Václav Hlaváč nejsou vlastníky dle KN parcelní číslo 752/1, 752/8, 752/48, 752/49 (dle PK část parcely číslo 752 a 751 a to rozsahu paní Věra Váchová – jedna polovina, Ing. Jan Hlaváč a Václav Hlaváč – jedna čtvrtina, dále ve stejném rozsahu nejsou vlastníky PK část parcely číslo 675, PK 751, 747 na LV 921, dále z opravného rozhodnutí PÚ 292/91/8 bylo zjištěno, že Ing. Zdeněk Hlaváč a paní Věra Váchová v poměru jedné poloviny nejsou vlastníky dle PK části parcely číslo 864, 865, 870, 871, 872 vše v katastrálním území Malešice. Dále bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Petrovičová.

zjištěno, že paní Věra Váchová a dědicové oprávněné osoby v rozsahu jak bylo uvedeno shora, nejsou vlastníky části pozemku PK parcelní číslo 694, 695 na listu vlastnictví číslo 2467 pro obec hlavního města Prahy – katastrální území Malešice, dále PK č. 694, 695 na listu vlastnictví číslo 2927 a 627, dále PK č. 694, 695 na listu vlastnictví číslo 646 pro obec Praha a katastrální území Malešice. Dále ze shora uvedených rozhodnutí Státního pozemkového úřadu bylo zjištěno, že paní Zuzana Novotná (jedna polovina nároku) a Ing. Jan Hlaváč a Václav Hlaváč (po jedna čtvrtina nároku), dědicové oprávněných osob nejsou vlastníky nemovitosti dle PK parcelní číslo 347, 687, 706, 724, 749, 757, 763, zapsaných na listech vlastnictví Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu LV č. 8, 40, 41, 196, 617, 619, 620, 635, 646, 2338, 2360, 2927 pro obec Praha a katastrální území Malešice, dále parcely číslo 751, 752 na listu vlastnictví číslo 646, 60 000 pro obec Praha a nemovitosti PK parcela číslo 619 na listu vlastnictví číslo 394 a 646 a PK parcela číslo 749 na listu vlastnictví číslo 4 a 646 pro obec Praha a k. ú. Malešice.

5. Z rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 16. 5. 2012 č.j. 13 D 98/2007-632 bylo zjištěno, že dědici po Ing. Zdeňku Hlaváčovi narozeném dne 12. 5. 1927, zemřelém dne 25. 12. 2006 jsou Ing. Jan Hlaváč narozený 28. 7. 1957 a Václav Hlaváč narozený 3. 5. 1961. Ze zprávy Pozemkového fondu ČR ze dne 15. 9. 1993 bylo zjištěno, že byla zaevidována žádost Ing. Zdeňka Hlaváče o poskytnutí náhradních pozemků pod č.j. 40/P/92 s nutností doložit rozhodnutí příslušných pozemkových úřadů. Z přehledu nároku a plnění žalovanou bylo zjištěno, že žalovaná eviduje restituční nároky ve výši 250 770,15 Kč. Ze žádosti o sdělení souhrnné výše restitučního nároku ze dne 15. 4. 2014 bylo zjištěno, že Ing. Jan Hlaváč v zastoupení paní Věry Váchové a Václava Hlaváče požádal o sdělení celkové výše restitučního nároku Státní pozemkový úřad Praha. Následně výzvou k nabídce náhradních pozemků ze dne 6. 8. 2015 + předžalobní výzva byla žádost k nabídce náhradních pozemků ze dne 6. 8. 2015.
6. Z vyjádření k žádosti o poskytnutí náhradních pozemků ze dne 12. 5. 2014 bylo zjištěno, že Státní pozemkový úřad na výzvu oprávněných sdělil termín veřejných nabídek v roce 2014. Další výzva k nabídce náhradních pozemků ze strany Ing. Jana Hlaváče vůči Státnímu pozemkovému úřadu se datuje ze dne 11. 2. 2016 se žádostí o urychlené vyřízení restitučního případu, kdy je zmiňováno, že poslední nabídka pozemků pro oprávněné osoby se konala dne 7. 9. 2015. Ze žádosti o informaci od Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy ze dne 21. 11. 2017 bylo zjištěno, že tento institut neobdržel od Státního pozemkového úřadu žádost o poskytnutí jakékoli územně plánovací dokumentace platné k datu 6. 5. 1952, 30. 4. 1954 nebo 22. 1. 1969 ve vztahu k předmětným odňatým pozemkům.
7. Ze žádosti oprávněné osoby o úplatný převod zemědělského pozemku Ing. Zdeňka Hlaváče v katastrálním území Šeberov ze dne 15. 8. 2005 bylo zjištěno, že tato žádost byla podána oprávněnou osobou, dále žádost shodného oprávněného ze dne 15. 8. 2005 ohledně pozemku v Praze – Kolodějích, dále žádosti oprávněné osoby z téhož data byl zjištěn zájem Ing. Zdeňka Hlaváče o úplatný převod zemědělského pozemku v Praze 21 – Kolodějích a dále z vyhodnocení výzvy ze dne 6. 10. 2005 ohledně pozemku parcelní číslo 751/191 bylo zjištěno, že Ing. Zdeněk Hlaváč se umístil na sedmém místě, ohledně pozemku parcelní číslo 751/189 se umístil na čtvrtém místě a ohledně pozemku parcelní číslo 1581/32 v katastrálním území Třebovice bylo oprávněnému sděleno, že uplatněné restituční nároky převyšují evidovaný zůstatek restitučních nároků z uvedeného rozhodnutí a tudíž k podané žádosti o převod zemědělských pozemků nelze přihlížet. Z kupní smlouvy č. 1010840701 ze dne 28. 5. 2007 uzavřené mezi Pozemkovým fondem České republiky a JUDr. Milošem Červenkou bylo zjištěno, že byla uzavřena kupní smlouva ohledně pozemku parcelní číslo 1712/1 v katastrálním území Řeporyje, kdy kupující má proti prodávajícímu nárok na převod jiného pozemku na základě smlouvy o postoupení pohledávky mezi postupitelem Ing. Miloslavem Ječným a postupníkem JUDr. Milošem Červenkou, kterou mu Ing. Miloslav Ječný postoupil svá restituční práva na převod jiných pozemků ve výši 3 083 819,73 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Petrovičová.

8. Z výměru ÚNV hlavního města Prahy zemědělského referátu ze dne 30. 4. 1954 značka 613-2-54-496/POZ.REF a opravného rozhodnutí ÚNV hlavního města Prahy zemědělský referát ze dne 5. 11. 1954 značka Zem-108-560-54-1292/Poz. ref., že vlastnické právo k pozemkům (mimo jiných nesouvisejících) dle PK č. 747, 749, 751, 347, 616, 618, 619, 623, 675, 687, 694, 695, 706, 724, 736, 757, 763, 836, 838, 858, 863, 864, 865, 867, 870, 871, 872 a 906 v katastrálním území Malešice, obec Praha přešlo z mimo jiné Ing. Zdeňka Hlaváče na stát.
9. Z vyvlastňovacího rozhodnutí ONV v Praze 10 ze dne 22. 1. 1969 bylo zjištěno, že vlastnické právo k pozemku dle PK č. 752 přešlo z mimo jiné Ing. Zdeňka Hlaváče na stát, pozemku je třeba k uskutečnění průmyslové výstavby a komunikace, k vyvlastnění došlo ve prospěch Československého státu zastoupeného Inženýringem – Stavebních závodů Praha (předcházela žádost ze dne 15. 8. 1968 ohledně budoucího staveniště pro základní závody výrobních družstev, kdy součástí jsou též pozemky číslo 751 a 752 v katastrálním území Malešice. Dále bylo předloženo a proveden důkaz územním rozhodnutím o umístění stavby servisu a opravy osobních automobilů v Praze 10 – Malešicích ze dne 14. 5. 1968.
10. Z listiny ze dne 18. 12. 1947 určené Presidiu – Ředitelství pro regulaci a výstavbu města bylo zjištěno, že regulačnímu úřadu došlo podání Ministerstva zemědělství k záležitosti vytvoření stavebního obvodu na části pozemku 238/1 v Malešicích a dále dodatkem bylo sděleno, že se na úřad dostavil Ing. Nachtigal v zastoupení Ministerstva zemědělství a prohlásil, že pro předpokládaný obvod se tento podrobuje zásadám, jak jsou obsaženy v regulačním plánu z roku 1938 a že upouští od změny způsobu zastavení, který původně požadoval. Ze zápisu sepsaném o stavební komisi ze dne 19. 6. 1950 bylo zjištěno, že tento se týká výstavby jednoho z bytových domů, v tomto zápisu dále bylo uvedeno, že území je regulováno potvrzeným přehledným plánem a zastavovacími podmínkami. Novostavba leží ve schváleném stavebním obvodu. Dále z listinného důkazu označeného coby návrh na schválení programu výstavby pro podrobný územní plán Malešického města ze dne 24. 6. 1958 bylo zjištěno, že pod bodem III. návrhu je uvedeno, že oblast Strašnic a Malešic je rozestavěna podle plánu Státní regulační komise z roku 1938, tento plán je dodnes platným regulačním plánem. Navrhované obytné zastavení rodinnými domy je neekonomické a v rozporu se směrným plánem z roku 1953, který navrhuje na vhodných místech koncentrovanější vyšší výstavbu. Žalobce též předložil přehled – zakreslení odňatých pozemků do regulačního a zastavovacího plánu z roku 1938.
11. Ohledně ocenění odňatých pozemků bylo ze znaleckého posudku Dc. Ing. Jaromíra Rysky CSc. číslo 2345/04/2017 ze dne 30. 1. 2017 zjištěno, že jím byly oceněny nevydané pozemky o celkové výměře 214 055 Kč částkou 38 386 964,36 Kč, jedná se o pozemky vedené v pozemkových knihách a to PK č. 747, 749, 751, 347, 616, 618, 619, 623, 675, 687, 694, 695, 706, 724, 736, 757, 763, 836, 838, 858, 863, 864, 865, 867, 870, 871, 872, 906, 752 v katastrálním území Malešice, hlavní město Praha ke dni 24. 6. 1991 tedy dle aktuálního stavu oceňovaných pozemků ke dni přechodu na stát a to částkou 38 386 960 Kč (nárok žalobce z toho činí jednu čtvrtinu tedy 9 596 740 Kč. Dále z dodatku ke znaleckému posudku ze dne 14. 6. 2017 zpracovaného Dc. Ing. Jaromírem Ryskou CSc., kdy dodatek byl vypracován za účelem popisu charakteru plochy určené pro komunikaci bylo zjištěno, že území určené v územním plánu pro komunikaci reprezentuje stavební plochy pro využití pražskou komunikační sítí – k zástavbě. Ze závěru vyplývá, že území určená k zastavení komunikacemi v regulačních plánech vyhotovených v letech 1938 byly plochy určené k zastavení a proto v rámci ocenění jsou považovány jako plochy k zastavení.
12. Ze smlouvy o převodu pozemku číslo 3PR 16/81 ohledně pozemku parcelní číslo 1295/145 v katastrálním území Dobřichovice, o jehož vydání rodina žalobce usiluje u Okresního soudu Praha – západ a který tamní soud zakázal předběžným opatřením převést, katastrální úřad vklad práva nepovolil. Dále ze smlouvy uzavřené mezi Státním pozemkovým úřadem a městem Dobřichovice ohledně pozemku parcelní číslo 1295/2, kdy těmito smlouvami se žalobce snaží

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Petrovičová.

prokázat projevy svévole žalované vůči žalobci a jejím restituentům. Za stejným účelem byl předložen důkaz a to kupní smlouva uzavřena mezi Fondem národního majetku České republiky a společností NEOS s.r.o. ze dne 1. 9. 1993 ohledně pozemku parcelní číslo 719/8, kdy žalovaná již od roku 1992 věděla o žádosti žalobce o navrácení tohoto pozemku.

13. Z rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy značka PÚ 10813/93 ze dne 2. 3. 1994 bylo rozhodnuto o vydání nemovitostí parcelní číslo 217, 218/1, 218/2, 221, 222 dosud vedené u Katastrálního úřadu Praha pro katastrální území Malešice, čímž žalovaný prokazoval skutečnost, že rodině žalobce již byla vydána velká část odňatých pozemků. Ohledně adekvátnosti nabízených pozemků v Praze a jejím okolí soud provedl důkaz nabídkou dle § 7 ze dne 5. 10. 2012 v katastrálním území Vinoř (parcela číslo 1539/10, parcela č. 1556/1, 1571), dále žalovaná předložila přehled veřejných nabídek pozemků podle zákona č. 229/1991 Sb., zákona č. 95/1999 a zák. č. 503/2012 Sb. ve stavu k 24. 11. 2015. Dále žalovaný prokazoval nabídku náhradních pozemků a to v katastrálním území Dubeč, parcela KN č. 1508/16, v katastrálním území Kolovraty parcela KN č. 815/83, v k. ú. Dobříč u Prahy parcela KN číslo 154/1, ve shodném katastrálním území parcela KN č. 169/1, v katastrálním území Hájek v Uhřetěvsi parcela KN č. 241/2, v okrese Praha – východ v katastrálním území Přezletice parcela PK č. 430/1, v katastrálním území Točná parcela PK č. 147, ve shodném katastrálním území parcela KN č. 850, 859, v katastrálním území Třeboradice parcela PK č. 234, ve shodném katastrálním území parcela PK č. 235, 414/16, 414/17, 414/18, 414/19, 439/141, 439/142 a v katastrálním území Královice parcela KN č. 322/1. Ohledně ocenění nevýdaných pozemků žalovaný předložil znalecký posudek Daniely Raškové číslo 3155/2017 ohledně pozemků a to část parcelní číslo 694 a část 695 v katastrálním území Malešice, dále znalecký posudek č. 3160/2017 ohledně části parcelní číslo 751 a část 752 v katastrálním území Malešice, dále znalecký posudek č. 3153/2017 ohledně části parcelní číslo 694 a část 695 v katastrálním území Malešice, dále znalecký posudek číslo 3161/2017 ohledně části parcelní číslo 747 a část 751 v katastrálním území Malešice, dále znalecký posudek č. 3164/2017 ohledně pozemků bývalého pozemkového katastru v katastrálním území Malešice uvedených v rozhodnutí PÚ 1040/03/3 ze dne 28. 11. 2003, dále znaleckého posudku č. 3162/2017 ohledně pozemku část parcelní číslo 747 a část 752 v katastrálním území Malešice, znaleckým posudkem č. 3167/2017 ohledně části parcelní číslo 736 v katastrálním území Malešice, znaleckým posudkem č. 3154/2017 ohledně pozemku část parcelní číslo 694 a část 695 v katastrálním území Malešice, dále znaleckým posudkem číslo 3165/2017 ohledně pozemku bývalého pozemkového katastru v katastrálním území Malešice uvedených v rozhodnutí PÚ 1172/99/2, dále znaleckého posudku č. 3159/2017 ohledně části parcelní číslo 751 v katastrálním území Malešice a znaleckého posudku č. 3163/2017 jež jsou uvedeny v rozhodnutí PÚ 292/91/8 a PÚ 292/91. Dále ze znaleckého posudku č. 1221-101-02/2008 zpracovaného Ing. Pavlem Čoudkem byly oceněny pozemky parcelní číslo 752/1, parcelní č. 752/8, parcelní č. 752/48, parcelní č. 752/49 v katastrálním území Malešice a to částkou 104 530 Kč. Ze znaleckého posudku č. 3158/2017 žalovaná prokazovala úřední cenu pozemku č. 752 v katastrálním území Malešice. Ze znaleckého posudku č. 9419-339-2016 provedeného Ing. Zdeňkem Tomíčkem byla zjišťována cena pozemku PK 619 v okrese Praha v katastrálním území Malešice a znaleckým posudkem č. 3166/2017 vypracovaným Danielou Raškovou pak prokazována cena pozemků uvedených v rozhodnutí PÚ 1172/99.
14. Ohledně podmínek využití pozemku parcelní číslo 255/13 v katastrálním území Polerady, jehož převod žalobce žádá touto žalobou, byl proveden důkaz územně plánovací informací Magistrátu města Mostu ze dne 15. 12. 2020 bylo zjištěno, že pozemek se nachází z části v zastavitelné ploše a z části nezastavěném území a to v lokalitě se způsobem využití „výroba a skladování“ a „orná půda“. Poskytnutá územně plánovací informace platí jeden rok ode dne jejího vydání. Ohledně regulačních plánů č. SRK 000380 a SRK 000412 žalovaný navrhnul důkazy a to žádost o poskytnutí vyjádření k podanému sdělení k funkčnímu využití pozemků adresované na Institut

plánování a rozvoje hlavního města Prahy ze dne 6. 8. 2020, dále detail dokumentu ohledně přehledného regulačního plánu SRK 000412 jež byl schválený a potvrzený, dále stavebnětechnickou dokumentaci – lokalita Malešice a to PK parcely č. 616, 618, 623, 675, 694, 695, 736, 747, 751, 752, 836, 838, 858, 863, 867, 864, 865, 870, 871, 872, 906 v katastrálním území Malešice, kdy z těchto listinných důkazů vyplývá vývoj výstavby na jednotlivých parcelách od roku 1953 do roku 2013.

15. Z výměru Ústředního národního výboru hlavního města Prahy – zemědělský referát zn. 6243-XI/17-49-IX. bylo rozhodnuto o vykoupení nemovitosti v katastrálním území Malešice, kdy výměr se týká paní Zdeňky Hlaváčové, Věry Hlaváčové, Zdeňka Hlaváče a Anny Rubešové. Dále z výměru značka 613-2-54-496 ze dne 30. 4. 1954 bylo zjištěno, že od Zdeňky Hlaváčové, Zdeňka Hlaváče a Věry Váchové stát vykupuje nemovitosti označené ve výměru a tímto současně ruší výměr zn. 6243-XI/17-49-IX, dále z přidělu nemovitostí v katastrálním území Malešice od Zemědělské správy Rady ÚNV hlavního města Prahy ze dne 7. 12. 1957 byly Státnímu plemenářskému statku, Národní podnik Xaverov přiděleny nemovitosti uvedené v rozhodnutí a jež byly od Zdeňky Hlaváčové, Zdeňka Hlaváče a Věry Váchové výměrem ze dne 30. 4. 1954 vykoupěny. Ze znaleckého posudku č. 6602/9/2021 byla zjištěna hodnota převáděného pozemku ve výši 310 274,55 Kč. Ze zprávy obce Polerady ze dne 5. 5. 2021 bylo zjištěno, že dle platné územně plánovací dokumentace je pozemková parcela č. 255/13 součástí zastavitelné plochy č. 6 v územně plánovací dokumentaci vedené jako plochy výroby a skladování. Dále žalobce předložil mapu se zanesením jednotlivých PK v předběžném regulačním a zastavovacím plánu č. SRK 000412 a SRK 000 380.
16. Na uvedenou věc dopadají ustanovení zákona č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě a k jinému zemědělskému majetku (zákona o půdě a zákona č. 503/2012 Sb. o Státním pozemkovém úřadu).
17. Podle § 11 a) odst. 1 zákona o půdě oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1, 2, převádí Pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.
18. Podle § 11 a) odst. 2 zákona o půdě veřejné nabídky sestavuje pozemkový úřad jak z pozemků, které se nacházejí v zastavěném území obce, tak zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí schválené územně plánovací dokumentace, pokud jim v převodu nebrání zákonná překážka, tak z pozemků, které se nacházejí mimo zastavěné území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí územně plánovací dokumentace. Pozemky nepřevedené na základě této nabídky budou předmětem převodu podle zákona č. 503/2012 Sb. o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.
19. Podle § 14 odst. 1 zákona o půdě oprávněné osobě náleží náhrada za obytné budovy, hospodářské budovy a jiné stavby, které podle tohoto zákona nelze vydat nebo které zanikly nebo byly převedeny na osobu, která není povinna je vydat. Obdobně oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který se podle tohoto zákona nevydá a za který nebyl poskytnut jiný pozemek.
20. Podle § 17 odst. 3 písm. b) zákona o půdě nemovitosti ve vlastnictví státu, na které nebylo uplatněno právo na vydání, může pozemkový úřad převést do vlastnictví oprávněných osob k uspokojení jejich nároku na náhradu podle § 14.
21. Podle § 28a zákona o půdě pokud tento zákona nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1191, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. a u věcí movitých v zůstatkových účetních cenách, u věcí movitých s nulovou zůstatkovou cenou ve výši 10 % pořizovací ceny.

22. Podle § 6 zák. 503/2012 Sb. o Státním pozemkovém úřadu, podle tohoto zákona nebo zákona č. 229/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů anebo podle zákona č. 44/1988 Sb. o ochraně a využití nerostného bohatství ve znění pozdějších předpisů nelze převádět za:
- a) zemědělské pozemky, na jejichž vydání bylo uplatněno právo podle jiného právního předpisu a o jejichž vydání nebylo dosud rozhodnuto
 - b) zemědělské pozemky nebo jejich části určené územním plánem nebo regulačním plánem anebo rozhodnutím o umístění stavby k zastavění veřejně prospěšnými stavbami anebo stavbami dopravní infrastruktury nebo těmito stavbami jej zastavěné s výjimkou zemědělských pozemků:
 1. převáděných podle § 3 odst. 4, § 7 nebo § 10 odst. 1 nebo 2,
 2. převáděných se souhlasem obce nebo kraje na osoby, které mají podle schválené stavební dokumentace uskutečnit výstavbu podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů,
 3. převáděných se souhlasem obce nebo kraje směnou za jiné nemovitosti podle § 17 odst. 3 zákona č. 229/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů, nebo
 4. již využitých ke zřízení technické infrastruktury, v případě pochybností vydání na základě žádosti Státního pozemkového úřadu vyjádření příslušný úřad územního plánování,
 - c) zemědělské pozemky určené podle schváleného návrhu pozemkové úpravy pro výstavbu polních cest a na provedení technických, vodohospodářských a ekologických opatření,
 - d) majetek, o jehož převodu na jiné osoby bylo rozhodnuto podle jiného právního předpisu,
 - e) zemědělské pozemky ve vojenských újezdech,
 - f) zemědělské pozemky v národních přírodních památkách, národních přírodních rezervacích a v druhých zónách národních parků,
 - g) pozemky tvořící rezervu státních pozemků podle § 3 odst. 1 písm. b) s výjimkou nakládání podle § 3 odst. 4.
23. Závěr o skutkovém stavu učinil soud následující: žalobce je oprávněnou osobou podle zákona o půdě na základě výše uvedených rozhodnutí Pozemkového úřadu a Obvodního soudu pro Prahu 3 jako dědic Ing. Zdeňka Hlaváče. Jeho restituční nárok činí vzhledem k celku dotčených pozemků jednu ideální čtvrtinu. Část zabraných pozemků, a to v počtu 29 nebyla žalobci a jeho rodině vydána z důvodu jejich zastavění, když vlastnické právo k odňatým pozemkům přešlo z rodiny žalobce na stát a to k pozemkům PK č. 747, 749, 751, 347, 616, 618, 619, 623, 675, 687, 694, 695, 706, 724, 736, 757, 763, 836, 838, 858, 863, 864, 865, 867, 870, 871, 872, 906, 752, v katastrálním území Malešice, obec Praha. Přechod pozemků na stát dokládá žalobce výměrem Ústředního národního výboru hlavního města Prahy – zemědělského referátu ze dne 30. 4. 1954 a opravy výměru z 5. 11. 1954 a dále ohledně pozemku 752 rozhodnutí ze dne 22. 1. 1969. Převedení pozemků číslo 751 a 752 na stát (katastrální území Malešice) předcházela žádost Stavebních závodů Praha Inženýring ze dne 15. 8. 1968 a dále územní rozhodnutí o umístění stavby servisu a opravy osobních automobilů v Praze 10 – Malešicích ze dne 14. 5. 1968. Předchůdce žalobce v roce 1993 požádal žalovanou respektive Pozemkový fond České republiky o poskytnutí náhradních pozemků, žádost byla zaevidována, v průběhu další doby se předchůdce žalobce zúčastnil veřejné dražby, neúspěšně, domáhal se převedení konkrétních pozemků do svého vlastnictví, neúspěšně. Podle žalobce před podáním žaloby podle posledního vyčíslení žalované tato evidovala nárok žalobce ve výši 250 770,15 Kč, žalobce však vyčísluje svůj nárok na částku 9 596 740 Kč. Ohledně různé výše restitučního nároku, má soud za to, že ze ZP provedeného Dc. Ing. Jaromírem Ryskou CSc. a navazujících dodatků, kdy byly oceněny nevydané pozemky na základě jejich začlenění do regulačního a zastavovacího plánu pro

katastrální území Malešice a Strašnice, pozemky určené v regulačním a zastavovacím plánu k zástavbě jsou oceněny coby stavební.

24. Ohledně ocenění nevydaných pozemků má soud za to, že listinnými důkazy bylo prokázáno, že dle územně plánovací dokumentace byly pozemky určeny pro stavbu, soud vycházel z návrhu přehledného regulačního plánu SRK 000380, plán vyložen 18. 3. 1938, i dalšími důkazy prokázáno, že zastavení oblasti podle tohoto plánu bylo předpokládáno (listina ze dne 18. 12. 1947 určená Prezidiu – Ředitelství pro regulaci a výstavbu města, zápis sepsaný o stavební komisi ze dne 19. 6. 1950). Tato skutečnost již byla judikatorně vyřešena se závěrem, že v případě, byly-li odnímané pozemky, byť formálně vedeny jako pozemky zemědělské, je na místě oprávněnému subjektu poskytnout náhradu jako za pozemky stavební. Dle názoru soudu bylo prokázáno, že již v době přechodu předmětných nemovitostí na stát se jednalo o pozemky určené pro stavbu a regulační a zastavovací plán z roku 1938 je dle názoru Nejvyššího soudu ČR třeba považovat za relevantní územně plánovací dokumentaci (28 Cdo 4148/2019, 28 Cdo 4678/2014). Na tomto závěru se shoduje i další judikatura Nejvyššího soudu ČR (a to 28 Cdo 1167/2020, 28 Cdo 72/2020, 28 Cdo 1065/2020, 28 Cdo 1167/2020, 28 Cdo 2956/2014, 28 Cdo 1949/2016, 28 Cdo 444/2014, 28 Cdo 3689/2015, 28 Cdo 1013/2016, 28 Cdo 3166/2020). Z těchto rozhodnutí vyplývá jednoznačný závěr, že byť byly pozemky v době převodu na stát vedeny jako zemědělské, již v době přechodu na stát se jednalo o pozemky určené pro stavbu, je na místě oprávněnému subjektu poskytnout náhradu jako za pozemky stavební. Z rozsudku 28 Cdo 4120/2016 také vyplývá shodný závěr, že je důležité, zda existovala v době přechodu nemovitostí na stát územně plánovací dokumentace, není rozhodné, že se podle ní postupovalo až po několika letech.
25. Soud se shodl se žalobcem potud, že si žalovaná počínala při uspokojování jeho restitučního nároku liknavě a svévolně, když pouze v tomto případě dle rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 31 Cdo 3767/2009 dává žalobci důvodnost k podání žaloby na uložení povinnosti Pozemkovému fondu ČR uzavřít smlouvu o bezúplatném převodu konkrétních náhradních pozemků a není třeba vázat toto na podmínku předchozího zahrnutí těchto pozemků do veřejné nabídky. Předchůdce žalobce se zúčastnil veřejné nabídky v nejednom případě, neúspěšně, dále o bezúplatný převod jiných pozemků za nevydané pozemky předchůdce žalobce požadoval již v roce 1993, dále pak byla předložena výzva k nabídce náhradních pozemků ze 6. 8. 2015 a žádost o sdělení výše restitučního nároku z 15. 4. 2014, přičemž dle výzvy k nabídce náhradních pozemků ze 6. 8. 2015 je zahrnuta též výzva k přecenění restitučního nároku s ohledem na zpracovaný znalecký posudek Dc. Ing. Ryskou, CSc. Jak již bylo shora uvedeno, rozhodovací praxe Nejvyššího soudu ČR je ustálená v závěru, že v případě liknavého, svévolného či diskriminujícího postupu žalovaného, může oprávněná osoba u soudu uplatnit nárok na vydání konkrétního vhodného pozemku, aniž by důvodnost takové žaloby bylo lze vázat na podmínku jeho zahrnutí do veřejné nabídky a že takový postup nelze vůči ostatním oprávněným osobám považovat za diskriminující (rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 4148/2019, 31 Cdo 3767/2009, III.ÚS 495/02, 28 Cdo 808/2008, 28 Cdo 5389/2014, 28 Cdo 3304/2014, 28 Cdo 1568/2011, 28 Cdo 2462/2014, 28 Cdo 4200/2016). Liknavost žalovaného je dále spatřována, jak již bylo uvedeno ve zpochybňování hodnoty restitučního nároku, kdy dle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 3576/2016 v důsledku zpochybňování hodnoty restitučního nároku žalovaným, je tak žalobce vyloučen z možné účasti ve veřejných nabídkách pořádaných žalovaným. Hodnota restitučního nároku, pokud nebyl přeceněn, je nízká, toto mu brání v účasti ve veřejných nabídkách. Dále z rozsudku Okresního soudu v Kolíně sp. zn. 6 C 71/2016, kterým bylo žalobě na poskytnutí náhradního pozemku vyhověno, byla též užita argumentace, se kterou se taktéž soud ztotožňuje, kdy Pozemkový fond má povinnost přiřadit náhradní pozemky tak, aby náhrada byla poskytnuta v co možná nejkratší době a nejširšímu okruhu oprávněných, jak vyplývá ze závěru rozhodnutí Ústavního soudu ČR I.ÚS 3169/07. V tomto rozhodnutí je dále konstatováno, že „pokud stát, který disponuje mohutným exekutivním aparátem, umožňujícím

účinné působení na dlužníky, má navíc často ze zákona zajištěno postavení privilegovaného věřitele, tím spíše je třeba dbát, aby stát v postavení dlužníka nesl odpovědnost za prodlení s plněním svých závazků, tak jako každý jiný dlužník“. V daném případě je tedy stát vůči žalobci dle shora uvedeného rozhodnutí v postavení dlužníka, kdy nárok žalobce nebyl uspokojen od roku 1993, kdy byla zaevidována jeho žádost o poskytnutí náhradních pozemků.

26. Při posouzení otázky, zda lze pozemek vydat oprávněným osobám (tzv. převoduschopnost) vycházel soud ze zákona o půdě, zákona č. 503/2012 Sb. o Státním pozemkovém úřadu (dále jen „zákon SPÚ“) jakož i z ustálené judikatury k této otázce. Při tomto posuzování je nutno hodnotit, zda převodu nebrání zákonná výluky uvedené v § 11 odst. 1 zákona o půdě a v § 6 zákona o Státním pozemkovém úřadu, či zda nejde o pozemek zatížený právy třetích osob (rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 1568/2011), zda převod není z jiného důvodu zákonem zapovězen (sp zn. 28 Cdo 99/2010) ve vztahu k pozemkům v zastavěném území obce, zda je ji lze zemědělsky obhospodařovat (sp. zn. 28 Cdo 592/2013), zda nevzniknou jiné problémy při hospodaření s takovým pozemkem (sp. zn. 28 Cdo 2462/2014) případně zda nejde o pozemek zastavěný či tvořící součást areálu (sp. zn. 28 Cdo 2364/2017 a 28 Cdo 4447/2017). Zásadní podmínkou pro vyhovění žalobě ohledně převodu konkrétních pozemků je, aby náhradní pozemek byl k převodu „vhodný“ tedy pozemek, jenž by byl nebýt liknavého postupu žalované do veřejné nabídky takto zařaditelný (rozsudek Nejvyššího soudu ČR 28 Cdo 4180/2007, 28 Cdo 99/2010, 28 Cdo 3304/2014, 28 Cdo 5368/2015, 28 Cdo 2134/2020). Dle žalované brání převodu pozemku vybraného žalobcem skutečnost, že tento není určen k zemědělskému hospodaření, nachází se v bezprostřední blízkosti Tepelné elektrárny Počerady, když dokazoval na znalecký posudek Ing. Dagmar Lébové číslo 6602/9/2021 ze dne 25. 1. 2021 a ortofotomapu tohoto pozemku, žalobce k tomuto uváděl, že naopak trvá na tom, že vybraný pozemek je převodu schopný, ve skutečnosti se v podstatě jedná o pole. Soud ze zprávy Obce Polerady zjistil, že dle platné územně plánovací dokumentace je předmětný pozemek součástí zastavitelné plochy č. 6 v územně plánovací dokumentaci vedené jako plochy výroby a skladování. Dle žalobce v současné době předmětný pozemek je zemědělsky využíván, buď k pěstování nějakých plodin, případně je pozemek spásán zvířaty. Ohledně ceny pozemku, jehož převodu se žalobce domáhá, se účastníci dohodli na výši ocenění zpracované Ing. Lébovou a to na částce 310 274,55 Kč. Z ortofotomapy ohledně náhradního pozemku bylo zjištěno, že na tomto se žádné stavby nenacházejí, skutečně je v bezprostřední blízkosti Elektrárny Počerady, soud však ze své vlastní iniciativy zjistil ohledně provozu elektrárny (viz. wikipedia. Elektrárna Počerady), že provoz elektrárny by tak měl skončit již v srpnu 2021, provozovatel elektrárny má ještě možnost pokusit se požádat o částečnou a časově omezenou výjimku, neboť k roku 2018 se jednalo o největší centralizovaný zdroj znečištění v Česku a v tomto roce elektrárna vypustila do atmosféry přes pět a půl milionu oxidu uhličitého. Soud má za to, že náhradní pozemek je dle kritérií shora převodu schopný a tudíž žalobě zcela vyhověl.
27. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší náhrada nákladů řízení spočívající v nákladech na právní zastoupení a to za pět hlavních úkonů právní pomoci po 9 580 Kč dle § 7 AT, pět režijních paušálů po 300 Kč, 21 % DPH dle ustanovení § 137/3 o.s.ř. (převzetí zastoupení, sepis žaloby, účast u ú. j. dne 16. 4. 2021, 28. 5. 2021, 28. 7. 2021). Dále žalobce požadoval náklady cestovního spolu s DPH ve výši 4 397,14 Kč za 3 x jízdu k procesnímu soudu celkem vzdálenost 570 km osobním vozidlem Volvo XC 40, benzín 95, cena 27,80 Kč na litr při spotřebě 7,10 l/100km. Dále žalobce požadoval v souvislosti s právním zastoupením náhradu za promeškaný čas celkem 1 800 Kč + 21 % DPH (§ 14 AT).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Most 4. srpna 2021

JUDr. Romana Malá v.r.
samosoudkyně

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 27.06.2022, ve výroku I. právní moci dne 27.06.2022, ve výroku II. právní moci dne 27.06.2022 a je vykonatelné dne 01.07.2022 a je ve spojení s rozsudkem KS, č. j. 8 Co 7/2022-132 ze dne 16.5.2022.

Přípojení doložky provedla Renata Petrovičová dne 01.07.2022.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Petrovičová.